

מבט ממלון "המלך שלמה" אל הלאגונה והטיילת
מרכז חייה הליילה של אילת.

לתרום לפיתוח העיר אילת. למרות שלא היכרת את שוק ההתיירות כאן.
● כלומר, לא ביקרת באילת 20 שנה, עד שהזמנת עליידי משרד התיירות?
בוודאי שביקרתי. אמרתי לך שהתאהבתי במקום. וכשאני מתאהב, אני לא זונח. באתי לאילת לחופשות כל אימת שיכולתי. נהגתי להתאכסן במלון מלכת שבא. מתוך סנטימנטים. ואז, כשהזמנתי כאורה משרד התיירות, בי 1980, החלטתי שאבוא לכאן לא רק כדי לבלות חופשות אלא גם כדי לבנות ולהשקיע.
● כמה בדיוק מתבטאת המעורבות שלך בתחום התיירות הבינלאומית?
להכיר שאני עומד בראשה יש בתי-מלון בספרד.

● כמה בתי מלון?
עשרה. וכעת הקמנו חברה בישראל. הנקראת ישראלוטל. שבבעלותה מלון המלך שלמה החדש ועוד מלונות.
● יש הבדל בין המלונות הקיימים בישראל לבין אלה שאתה מחזיק בי ספרד?
רוב המלונות בישראל מנוהלים בסגנון אמריקאי — מלונות שבהם אתה לו ויכול לאכול

"מולדתי בצד הלא-נכון של לונדון. כשהייתי ילד, התגוררנו ארבעה ילדים בחדר אחד"

ארוחת-בוקר. אנחנו מתמחים במלונות המיועדים לחופשות. העיקרון שלנו הוא להציע את מה שרוב האנשים היו רוצים לקבל בחופשתם. במחיר השווה לכל נפש. הייתי אומר שאנחנו מעניקים שירותים של חמישה כוכבים במחירים של שלושה כוכבים.
● כמה זה מתבטא?

אנחנו נותנים לנופשים במלונות שלנו ספורט, פעילויות ואטרקציות. אוכל טוב, תנאים מעולים, מועדוני-בריאות, סאונה, ג'קוזי, לוקסוס שאין להם בבתי: כל טוב תמורת מחיר השווה לכל נפש.

● אם אתם מעניקים כלי-כך הרבה שירותים, יודיע לך שבעיקרון אינך גובה תשלום נוסף על השירותים האלה, איך, בעצב, אתה מרוויח כסף?
הסוד הוא בכך שהתפוסה במלונות שלנו תמיד מלאה. אין זה סוד כי התפוסה ברוב מלונות אילת היתה השנה עד 53%. אצלנו בהמלך שלמה המלון היה כל הזמן בתפוסה של 80%.
● לפני שלוש שנים ושנתיים היתה אילת עיר כמעט מחוסלת מבחינת התיירות. כיצד הצלחת לשכנע תיירים לבוא לישראל?
הבנתי שכדי להביא תיירים לאילת, אני חייב

לואיס. ובעוד אני והשאלה על שפתיי. אני שומעת אותו מכתוב למזכירתו הצמודה — זו הטסה איתו במטוס הפרטי מארץ לארץ — מכתב המאשר את נסיעתה של ורד ציבעון ללונדון. לרכישת ציוד מכשירים למועדון-הבריאות.
לואיס זריז כשד. איש במיטב שנותיו. הנוהג כנער. אינו מתעכב על פרטים, הוא

"אני רוצה להפוך את הטיילת למקום כמו סן פאב, מיסעדות, בתי קפה. החלום שלי הוא לفتح את המקום, שיהיה מרכז חייה הליילה של אילת"

מדבר ישר ולעניין. כדי לעקוב אחריו. אני צריכה לרוץ. הוא הולך במהירות של רץ-מרתון, נמוך קומה, לבוש בחליפת ספארי וזקנקן קטן מזדקר מסנטרו.

הוא אינו נוטה להתראיין. התשובות שקיבלתי על בקשתי לראיין אותו היו שליליות. הבעיה היתה שאיש לא שאל אותו. כולם שיערו שהוא יסרב. כי הוא לא מתראיין. כששאלו אותו, קיבל המלצה חמה מידידי מיכאלו. איש שארם-אל-שיח, ואמר מייד כן.

את השיחה איתו אנחנו עורכים בבריכה. הוא מגיע לראיין עם רעייתו. הגברת חירשת, ומתנצלת לפניי שלא תיקח חלק בשיחה. מכיוון שאינה שומעת, לא מפני שאני טיפשה ולא מבינה" כהגדרתה. היא לבושה בצניעות — לעולם לא תנחש שהיא אשתו של אילת-תיירות בינלאומי — מיכנסי-כונתה כחולים, חולצה לבנה. שום תכשיט. פנים נקיות מאיפור. היא יושבת עם מיכאלו הלבוש כדרכו בג'ינס. יחף. סוודר חום לגופו וכובע קש לראשו.
העובדה כי מכל האיתנים הפך לואיס את

חברתו של לואיס, ישראלוטל תנהל את המקום. ואם היא תנהל אותו כפי שהיא מנהלת את המלך שלמה — יש להניח שעוד תהיה לו עדנה.
בטוח זיקת-אבן נמצא מלון אייל. מלון קטן ועממי. כרנע משוכנים בו עובדי המלך שלמה. בעתיד רוצה לואיס להפוך אותו למלון שיהיה זול אבל יספק שרותים יקרים. לא הרחק משם מלון ספורט הנמצא בשלבי בניה כמעט אחרונים — בניה שנעצרה בשל בעיות. לואיס, כך אומרים, רכש את המלון. הוא מספר לי שעדיין לא חתם על החוזה, אך נותן לי להבין שגם המלון נמצא בכיס שלו.

לא הרחק משם מלון מלכת שבא. בעבר פאר-מלונות-אילת, שירד מגדולתו. לואיס זוכר לו חסד-נעורים. המלון הזה שימש את לואיס כשהגיע לאילת בפעם הראשונה לפני 20 שנה. המלון הזה היה מלון-הפזר הראשון שבו התגוררתי בחיי. כיום לא נותר הרבה מהפאר של פעם. לואיס, כך אומרים, יחזיר עטרה ליושנה.

על הטיילת של הלגונה, מתחת לגשר. הוא בונה עיר שלמה: בתי-קפה, מיסעדות, חנויות. את הטיילת כבר ריצף וקישט בתאורת-רחוב יפהפיה. וכבר יש בתי-קפה על מעגן הסירות. ממש על פני המים. כבר מטיילים שם איתנים שלובי-זרוע ותיירים העושים את מסלולם הקבוע לאורך החוף ומעל לגשר.

לואיס מבטיח שיהפוך את הלגונה לסאן-טרופז. הלוואי שיעליח להביא לכאן גם את בריגיט ברדו.

במועדון המלך שלמה אני פוגשת את ורד ציבעון, המורה למחול האירובי. עטורת ה-פירסומת, שנעלמה לחלוטין מהאופק התל-אביבי. ורד כרגיל: טונה של מרץ בלתי-נדלה. לא שוקטת על שמריה. היא נישאה לרוקח אילתי וקבעה את ביתה בעיר. לצפון לואיס — לממל התעופה ב'רגוריון ומשם ללונדון.

ורד ציבעון ודייוויד לואיס גילו זה את זה. הוא גילה את הפוטנציאל העצום הטמון בגברת הזו המזיזה הרים, ונתן לה לנהל את מועדון-הבריאות של המלון. היא כבר מרקידה מדי בוקר, מעל לגשר המחבר את הבריכות. את אורחי המלון והמלונות ה-שכנים. חבר שלי, שהתארח בקיסר סיפר לי כי פגש בחורה אצל רפי נלסון. הצליח לשכנע אותה לבלות לילה סוער בחדרו. בבוקר נפלו שדודים על המיטה. הרוגים מרוב עייפות.

לואיס ליד מטוסו הפרטי פעם בחודש לישראל

מיכאלו הזרוק לידידו בנפש. מלמדת על האיש לא פחות מהפרוייקטים הענקיים שהוא אחראי להם באילת ובעולם.
עוד מצטרף לשיחה חנן בראדון, עוזרו הישראלי של לואיס. האיש שהכין את התשתית להשקעותיו של המולטי-מיליונר באילת.

לואיס מזמין מרק-בצל. המלצרית, כמובן, מחייבת אותו. היא לא יודעת שהוא האיש המשלם את הצ'ק שלה בסוף החודש. השיחה קולחת. לואיס, למרבה הפלא, איש צנוע. מעט החשיב את עסקיו. כמעט שלא מדבר על עצמו. בקושי אני מצליחה לסחוט

לא הספיקו לעצום עין והופ — התעמלות בוקר של ורד ציבעון הקפיצה אותם מה-מיטות.

הפגנה בין הקפצה אחת לשניה היא מספרת לי. שלואיס החליט לפתוח במלון ספורט חוות-בריאות. היא תהיה זו שתנהל בשבילו את החווה, שיהיו בה דיאטיקנית ורומא. והיא תנהל בסגנון חוות-הדיאטה המפורסמות באנגליה: אנשים יבואו לי שבוע-שבועיים כדי לרזות.

בשלב זה, היא מגלה את אוזניי. יהפכו שתי קומות של המלך שלמה לחוות-בריאות כזו. אני לא מספיקה לברר את הסיפור עם

ממנו פרטים אלה או אחרים על הביוגרפיה שלו.

אני מבקשת תמונות. מסתבר שאין לו תמונות, גם לא במישרד יחסי-הציבור. "אני מצלם את המלונות שלי לא את עצמי" הוא אומר. כשאני מתעקשת על תמונות, הוא מתייצב כמו שעון לתצלומים. ממלא אחרי הוראות הצלם כמו ילד-טוב-ירושלים, אפילו יורד למועדון-הבריאות, שם מאמנת ורד ציבעון את נבחרת הכדורסל של אילת, ומוכן להצטלם — כמה שזה ייראה מגוחך — ליד מכשיריים.

תכונה אחת מוצאת חן בעיניי יותר מכל באופיו של האיש: לאורך כל שיחתנו הוא מסביר לרעייתו בשפת-החרשים ומתרגם לה את דבריו. הרעיה נולדה שומעת והתחרשה במשך השנים. לואיס מספר לי, שהוא וילדיו הלכו לבית-ספר מיוחד ללמוד את שפתה של הלן קלר, כדי שיוכלו לשמור על קומוניקציה עם האשה והאם.

הוא דואג לה כמו שדואגים לילדה, מבקש שתאכל, מקפיד שתהיה בעניינים. אחרי שאני נפרדת ממנו, אני משוחחת על האיש עם מלונאים אילתיים. לתדהמתי הרבה, במקום לקדם בברכה משקיע ויזם מסוגו של לואיס, המשקיע הווי-עתק בפירסומת לעיר אילת, הם מסתייגים ממנו: "ומה יהיה אם מחר הוא יריב עם הממשלה ויוציא מפה את כל ההשקעה שלו?" אומר לי אחד. שאני דווקא מכבדת מאוד. הוא כובש את אילת ומשתלט על שטחים. זה לא מוצא חן בעיניי שאדם אחד יחזיק כלי-כך הרבה רכוש בעיר. אומר לי קפיטליסט ידוע, שיש לו בעצמו רכוש לא מועט בעיר אילת.

אני מלשינה עליהם — ללואיס — בלי שמות. הוא לא מוכן ללכלך או להתלכלך. הוא מחייך מעל לזקנקנו ואומר לי: "למה את מקשיבה לדיבורים? מה שחשוב זה ה-עובדות בשטח וטובתה של אילת. אני בטוח שלא הבנת את מה שאמרתי לך. בטח טעית." אני לא טעיתי, מה שבטוח הוא, אותם מלונאים שאינם רואים את החזון של לואיס ואת התרומה הגדולה שהוא תורם לעיר אילת, הם אלה שטועים.

● כיצד נוצר הקשר בינך לבין אילת?

ביקרתי באילת לפני 20 שנה, כשהיה כאן רק מלון אחד, מלכת שבא. התאהבתי באילת ממבט ראשון.

מאוחר יותר, כאשר הייתי מעורב בעסקי תיירות וכבר הייתי בעליהם של כמה מלונות, הזמנתי עליידי משרד-התיירות לבוא לישראל, מתוך מגמה לשכנע אותי להשקיע בענף-התיירות בארץ. כמוכן שהפיקום הראשון שבא בחשבון היה אילת. לא היה צריך לשכנע אותי זמן רב. מתוך היכרות עם המקום, חשבתי שיש לי מה